

Câu chuyện của một đồng nghiệp chiến sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa

Tác Giả- Nguyễn Hữu Thián phó ngành địa chỉ và địa chỉ địa.
Thứ Năm, 14 Tháng 1 Năm 2010 06:39

Câu chuyện tôi kể kể sau đây chính là bài của anh mà tôi biết kể cho người đi ra vào lúc này, và vai chính là tôi,

và một phi công VNCH tên là Xanh Văn Nguyễn.

Lời nói đầu: Sau cuộc chiến Việt Nam, đã có nhiều người anh hùng tính với các chiến sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Và trong rất nhiều trường hợp, chỉ khi này, chúng ta mới biết mình nhận ra những người "anh hùng" được nhắc đến chính là những người anh hùng, những người anh hùng, những người anh hùng của mình. Một trong những con người rất bình thường và anh dũng là cựu Trung-úy hoa tiêu khu trục Nguyễn Văn Xanh, Phi Đoàn 530 Thái Đáng, Không Đoàn 72 Chiến Thuật (Pleiku).

Thái gian này – Mùa Hè Đáng 1972, với cách Sá quan Thông Tin Báo Chí được và, có nhiều báo cáo hàng tuần về những sự phi vụ và kết quả hoạt động của đơn vị cho Phòng Thông Tin Báo Chí – BTL/KQ, có lẽ chúng tôi đã ghi nhận g=E 1n trong phần tin tức của quân báo: "Phi Đoàn 530: một A-1 Skyraider bị phòng không đánh bắn hạ ngày 9/5/1972 tại Kontum; phi công nhảy dù và được ghi nhận một tích". Chắc hẳn!

Những với một phi công Đáng Minh xa, kể đây câu chuyện của ông mà tôi biết được. Xin mời đọc tiếp theo dõi câu chuyện của một đồng nghiệp qua hồi ký của Đái-tá Quân (hái háu) William S. Reeder, nguyên phi công trực thăng trên công AH-1G Cobra, phục vụ tại Căn cứ Halloway, gần phi trường Củ Hành, Pleiku, mời đọc phần bên trên Internet. Cũng cần với thêm, sau khi giải ngũ, ông Reeder đã trở lại trường dạy học, và đặt tên học vụ Tên sĩ. NHT

* * *

Tôi còn nhớ một chuyến luân phiên (tour of duty) theo nhiệm vụ của tôi khi đi vào ngày 7 tháng 12 năm 1971. Lúc này, chúng tôi rút quân Mỹ theo kế hoạch "Việt Nam hóa chiến tranh" của Tổng thống Nixon đang được tiến hành một cách suông sẻ. Gánh nặng trong cuộc chiến đã được chuyển giao hoàn toàn cho Quân Lực VNCH, và quân Mỹ đã được đưa về nước với một nháp đá chóng mặt. Giờ này nhìn lại, phi công nhận được những người Việt Nam hóa ngày này đã một kết quả tốt đẹp. Hoạt động của đơn vị quân miền Nam đã giảm hẳn, và hình thức chiến tranh du

Câu chuyện của một đơn vị chiến sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa

Tác Giả: Nguyễn Hữu Thißn phßng dßch và đßt tßa.
Thứ Năm, 14 Tháng 1 Năm 2010 06:39

kích của quân phißn cộng đã không còn hißn hßu. Thß nhßng, sß yên tĩnh ßy đã không kéo dài.

Mùa xuân 1972, quân Cộng Sản Bắc Việt bắt đầu những cuộc tấn công vũ bão của tấn công thực trong cuộc chiến – đợt tấn công mà người Mỹ quen gọi là "Cuộc tấn công kích mùa Phục Sinh 1972" (1972 Easter Offensive). Đây không phải là một cuộc tấn công nổi dậy của Việt Cộng trong Nam như hồi Tết Mậu Thân 1968, mà là một chiến dịch quy mô với hàng loạt cuộc tấn công quy mô của quân CSBV băng qua vùng phi quân sự, và tấn công căn cứ đóng quân trên lãnh thổ Lào và Cßm-bßt, với một đơn vị chốt đội lãnh thổ VNCH tại vùng Cao Nguyên, và tiến đánh Sài Gòn, thủ đô miền Nam. Kết quả, quân CSBV đã bắt đầu tiến bộ trên các chiến dịch của lực lượng quân và không quân miền Nam, với sự trở lại của tình hình như những năm Hoa Kỳ còn đứng trú tại đây.

[1972 Easter Offensive được phía Việt Nam gọi là Mùa Hè Đß Lßa 1972; và từ đó về sau, người ta đã dùng từ "Mùa Hè Đß Lßa" thay cho "Easter Offensive"]

Cuộc tấn công tấn công bắt đầu vào tháng Tết năm 1972 với các cuộc tấn công của quân chính quy Bắc Việt tại Cßm-bßt tiến vào hßng Sài Gòn, và băng ngang vùng phi quân sự tiến chiếm các đô thị. Sau cùng là một trận mang tính cách quyßt định của chiến dịch: quân CSBV tiến chiếm Bắc Cßm-bßt và Nam Lào với tiến biên giới tiến đánh vùng Tây Nguyên, với mục đích giành quyền kiểm soát dải đất Trung phần, và tiêu diệt lực lượng VNCH tại đây - giành như Việt Minh đã thực hiện, và đã thành công trong chiến tranh với Pháp vào năm 1954. Lần này, quân cộng sản đã thành công trong bước đầu, tuy nhiên sau đó họ đã không chiếm được một mục tiêu quan trọng nào. Ở phía bắc, họ chiếm thị trấn chiếm tại Quảng Trị, và sau đó đã bắt đầu lực lượng Nhßy Dù của VNCH đánh bại. Tại Tây Nguyên, họ chiếm chiếm được một số thị trấn chung quanh Kontum, nhưng sau đó cũng bắt đầu y lui.

Câu chuyện tôi kể ở đây chính là buổi chiều của một buổi chiều đi ngßng đi ra vào lúc ßy, với vai chính là tôi, và một phi công VNCH tên là Xanh Văn Nguyễn – hay gọi theo cách gọi của người Việt, họ luôn dùng từ để gọi tên gọi, thì là Nguyễn Văn Xanh. Vào thời gian Mùa Hè Đß Lßa 1972 khi ß , tôi đang bay trên chiếc tấn công AH-1G Cobra tại Căn cứ Halloway của Lực lượng Quân Hoa Kỳ, ß gọi tên như Pleiku. Trung-úy Nguyễn Văn Xanh thì bay khu vực của A-1 Skyraider ở Căn cứ Không Quân Pleiku. Chúng tôi không hề quen biết nhau, cũng chưa từng gặp gỡ bao giờ.

Hôm đó là ngày=2 09 tháng 5, 1972, vào lúc hoàng đông, tôi chỉ huy một phi vụ gồm 2 chiếc trên chiếc Cobra yßm trên một căn cứ bị binh đang bắt đầu công hãm ß Pßlei Klang, ß của tây

Câu chuyện của một đồng nghiệp với chiến sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa

Tác Giả: Nguyễn Hữu Thián pháng dách và đát táa.
Thứ Năm, 14 Tháng 1 Năm 2010 06:39

tánh Kontum, gần biên giới Campuchia. Một lực lượng quân CSBV với sự yám trợ của chiến xa đang tiến công căn cứ và tình hình thật bi đát. Sau nhiều vòng tiến công và sự đồng nghiệp toàn bộ rocket, đán M-79 và đán đái liên, chúng tôi bay với phi trường Kontum để tái trang bị và lấy thêm nhiên liệu. Nhân viên phi hành bay chung với tôi, tức phi công phụ kiêm xạ thủ người gốc từ các chiến đấu của Cobra, là Thiáu-úy Tim Conry, quê ở Phoenix, tiểu bang Arizona. Tim là sĩ quan trực xuất sắc nhất mà tôi đã biết, vì thật sự ngay sau khi anh tôi đi đán vá, tôi đã chọn anh vào phi đái do tôi chọn huy, và luôn luôn để anh bay chung với tôi. Anh không chỉ là một nhân viên phi hành xuất chúng mà còn là một con người toàn hảo. Nhờ vào chiến đấu ngày hôm nay, anh đã trở thành người hùng thiên cổ!

Trở lại với phi trường của chúng tôi, trên đồng nghiệp quay trở lại Polei Klang, chúng tôi được lệnh thay đổi mục tiêu công: đó là thị trấn yám trợ cho một tiểu đán vùng Tam Biên – tức giao điểm của ba biên giới Việt Nam, Campuchia và Lào. Địa danh này có tên là Ben Het. Lực lượng trở lại là một tiểu đoàn Biệt Động Quân, với quân số khoảng 300 người, và hai chiếc vận tải Má. Lực lượng bé nhỏ này đang phải chịu sự tấn công hàng ngàn bộ đội thuộc hai sư đoàn CSBV có chiến xa tăng cường. Khi chúng tôi tiến tới, các chiến xa đã vượt qua hàng rào phòng 20thá, và bộ đội Bộ Chỉ huy đã chiếm giữ căn cứ.

Trở lại đó, trên đồng nghiệp tại Ben Het, khi bay ngang qua Polei Klang, tôi nhìn xuống quan sát. Chiến đấu đang sôi động, và tôi có thể thấy những chiếc khu trục A-1 Skyraider đang nhào xuống thả bom. Bộ đội chiến đấu A-1 bắt trúng đán phòng không, bốc cháy, đâm xuống đất tung. Những nhân viên phi công đã kịp thời phóng ghế thoát hiểm vì tôi thấy cái dù của anh đang lơ lửng. Tôi liền gọi máy vận tải xin đán tại Polei Klang để yám trợ cho cuộc họp. Khi tôi thấy cuộc chiến tôi bắt đầu chiến đấu. Tôi xin thêm một tiểu đán, cũng bắt đầu chiến đấu. Và tôi liền thả ba thì bắt đầu chiến đấu cách đột ngột, cuộc chiến. Lúc đó, chiến đấu bi đát tình hình ở Ben Het nguy cấp hơn bao giờ hết, cho nên tôi đã 20vá cùng phần lớn vì đã không được phép cuộc giúp một phi công lâm nạn đang chiến đấu với sự yám trợ của mình.

Tôi bay vào Ben Het mà đồng nghiệp đang bay vào một tổng bộ đồng nghiệp. Lúc đó, 5 chiến xa địch đã vượt qua hàng rào kẽm gai, và bộ đội Bộ Chỉ huy thì tràn ngập khắp nơi. Các quân nhân đán trú còn sót lại đã rút vào hầm chôn huy ở trung tâm đán thủ. Chúng tôi tác xạ một hồi rồi yám trợ cho một chiến đấu trực thăng để biết đán trang bị một loại hỏa tiễn chống chiến xa mới nhất. Sau khi sự đồng nghiệp đán đác, chúng tôi lại bay về Kontum để tái trang bị và lấy thêm nhiên liệu. Rồi quay trở lại Ben Het để thi hành phi vụ chiến đấu ba trong ngày.

Sau khi cất cánh khỏi phi trường Kontum, chúng tôi được lệnh thả đồng nghiệp một trực thăng có nhiệm vụ tiếp tế đán đác cho Ben Het. Lúc đó, đán của lực lượng chiến đấu đã gần cạn, riêng hỏa tiễn chống chiến xa thì đã hết sạch.

Tác Giả: Nguyễn Hữu Thißng đßch và đßt tßa.
Thứ Năm, 14 Tháng 1 Năm 2010 06:39

Sau khi gặp nhau, chúng tôi hỏi tình hình chiến cơ Huey (tên thực tế là UH-1) tại Ben Het, tình hình của bay sát người dân. Về bay tại Ben Het thì súng nhỏ như pháo Tßt, súng của ta lớn súng của địch. Ở gần trục đường trên chiến cơ Cobra của tôi, Thißu-úy Tim Conry rời tình trạng mini-gun và nhßng trái M-79 xuống đất chính xác. Tôi thì bắn tình trạng cßp rocket. Chúng tôi càng tiến sâu thì hỏa lực phòng không của địch càng dày đặc. Nhßng rời chiến cơ Huey cũng vào đường của tôi và hoàn toàn tình trạng nhßng cßc khó khăn, phần lớn là nhßng hỏa lực của máy bay trực thăng chính xác của Tim: sau khi lên tình trạng cao để giảm sát mặt đất, và để các thùng đạn xuống, chiến cơ Huey bay ra khỏi sân bay của chúng tôi. Cùng lúc, chiến cơ Cobra của tôi bị trúng vô số đạn rơi xuống đất, bốc cháy và đâm xuống theo đường xoáy tròn. Chỉ trong giây lát, chiến cơ trực thăng chßm đất, và phát nổ ngay sau khi tôi và Tim - dù bị thương nặng - tìm cách thoát ra khỏi phi cơ.

Tim chßt vào chiến cơ của tôi hôm đó. Riêng tôi thì bị gãy xương lưng, phần ngực mặt và phía sau của cổ, mặt mũi xuống đất nằm sâu dưới mặt cỏ, và vô số vết thương nặng như vết mặt và đầu. Nhßng mặt dù phi cơ rơi ngay trong khu vực có hàng trăm lính quân đang tiến công căn cứ, tôi cũng lßn tránh đường của ba ngày trước khi bị bắt.

* * *

Tôi bị tra khảo trong mấy ngày liền; và bị đßi xử khá tàn bạo. Khi ở y tôi ở trong một tình trạng cßc kỳ thể thßm vết thương. Lßng tôi bị gãy. Máu từ vết thương chảy ra đầy chiến cơ giày bắt, giờ này đã khô lại thành một khối cứng ngßt. Đã ba ngày tôi không có râu. Tôi không còn khả năng đi xuống khi nhìn rußt già và bàng quang, cho nên tôi đã đßi tiểu, tiểu tiện ra đầy quần. Tôi bị vô số vết bám vào ngực để hút máu, và chúng đã bị tôi bắt ra hết, trẻ mặt con đang chui vào lỗ mũi phía bên trái mà tôi không hay biết. Khi bắt đầu của tôi và thßy của nhßng này, đám bắt đßi đã đßc mặt trên của tôi khóa trái. Tôi bị tra khảo, đánh đập, hßm dọa. Hai tay tôi bị trói ngược của ra phía sau lưng dây nhß, và càng ngày càng bị xiết chặt theo thời gian bị tra khảo, cho tới khi hai vai tôi bị trßt khớp, và hai cùi chß bị trói của ngß nhau, của vào chß xuống lưng bị gãy khi nhìn tôi đau đớn khôn tả. Cuối cùng thì cuối tra khảo cũng chßm đất, và tôi đßc lßn đi bắt trong ba ngày liên tiếp, để tôi mặt trên giam trong rừng già - mà theo số của đoán của tôi, nằm ở phía bắc lãnh thổ Chăm-bßt, ngay bên kia biên giới. Tôi đã đßc bắn hai trái lßi đôi giày bắt, nhßng đã lấy mặt hai sợi dây giày và đôi vß. Sau ba ngày đi bắt, khi lßt mặt cách đầu đất trên của rừng trßi giam, đôi bàn chân của tôi đã trở nên bßy hßy, giờ ngß hai cái hamburger còn sống.

Trßi giam này là một điển hình của nhßng trßi mà nhßng người đã tình trạng sống qua. Trßi đßc đßng trên mặt khoßnh đất trong rừng sâu, tình trạng của làm bằng tre. Chung quanh là một bức tường bằng tre, khi nhìn ngß ta liên tưởng tới nhßng tiến của của kß binh Mß vào thời khai phá miền Việt Nam Tây. Bên ngoài bức tường này lại có một bức tường khác. Giữa hai bức tường là một cái hào, giờ ngß hào thành thßi trung của. Dưới hào có vô số chông - là nhßng thân tre vßt nhß, số của bén như dao, của sâu dưới mặt lßp phân ngß. Nếu rßt xuống đó, không chßt vì bị chông

đâm vào nh ng b ph n tr ng y u thì b n cũng s ch t vì b m t máu, ho c n u không ch t ngay vì nh ng v t th ng thì c ng ch t t t vì b nhi m trùng. M t thân cây đ c b c ngang cái hào, mà ph i c g ng gi th ng, ng i ta m i có th đi trên cái "c u" này đ vào tr i.

Bên trong nh ng b c t ng tre y là nh ng cái cũi, cũng b ng tre, đ nh t tù binh. Nào là quân nhân VNCH, nào là nh ng ng i Th ng đ ng minh c a Bi t kích M ; và hai ng i M - g m tôi và m t phi công tr c th ng b b t tr c đó m t th ng. T ng c ng, ít nh t cũng có vài trăm tù binh. Tình tr ng trong tr i giam th t t i t . Chúng tôi s ng nh thú v t. Ph n l n nh ng cái cũi đ nh t chúng tôi không đ cao đ có th đ ng đ y. Tuy nhiên đ u đó cũng không c n thi t b i vì chân chúng tôi đã b cùm vào nh ng cái cùm g . Vì x ng l ng bB g y, tôi không th n m mà ph i ng i đ ng . Đêm đêm, lữ chu t ch y t i ch y lui trong cũi và g m nh m v t th ng m t cá chân c a tôi. Vì hai chân b cùm, tôi không th nhúc nhích nên không có cách nào đ đ i chúng đi. Cho t i ngày nay, tôi v n còn ghét chu t!

M i ngày, chúng tôi đ c ra kh i cũi m t l n đ làm công vi c th i c n bã trong c th n nhà v sinh dành cho tù binh. Gi gi c m i ngày đ u khác nhau, cho nên tù binh nào không có kh năng ch đ i, ki m ch , đã t phóng u ra qu n khi đang còn b cùm trong cũi (r t nhi u ng i trong s chúng tôi b tiêu ch y). Sau khi ra kh i cũi, chúng tôi ph i đi m t kho ng m i t i nhà v sinh m t góc tr i.

"Nhà v sinh" này th c ra ch là vài cái h xí đ b n phóng u xu ng. "V n đ " là có nhi u ng i trong s tù nhân b đau y u đã không th nín trên đ ng t i h xí, nên đã đ i ti n ngay t i ch , khi n c khu v c đ y r y nh ng đ ng phân ng i. M t s tù nhân đau n ng, g n ch t, thì đ c đ t trên nh ng cái v ng g n các h xí. Khi có "nhu c u", ng i nào còn đ s c thì ráng xu ng kh i v ng đ t i h , ng i nào ki t s c thì đành n m trên v ng mà phóng u ra qu n. H u qu là c khu v c chung quanh m y cái h đ c m nh danh là "nhà v sinh" y đ y r y phân ng i, mà nh ng tù nhân còn t ng đ i kh e m nh, trên đ ng đi t i h xí ph i c n th n l m m i né tránh đ c. Trên đ ng tr v cũi, không có b t c ph ng ti n nào đ chúng tôi lau chùi, r a ráy.

Theo ký c c a tôi thì n c u ng không có "v n đ ". N c phân phát cho tù nhân đ c đ ng trong nh ng ng tre. H nói r ng n c đã đ c đun sôi, nh ng tôi v n b tiêu ch y m t cách th m t . Nh ng l ng th c thì có "v n đ ". H u nh ch có m t món duy nh t là c m. Vào lúc g n tr a, m i ng i đ c m t n m to b ng trái cam, t i x chi u đ c m t n m n a. Th nh tho ng, chúng tôi đ c "chiêu đ i" b ng nh ng khúc r cây có b t, g i là s n dây, t ng t nh r cây "yucca" c hâu M La-tinh. Ch trong vài tu n l , tôi đã sút m t h n 20 ký-lô. Tôi gi ng nh b x ng cách trí v i b râu dài. Trong kho ng th i gian 5 th ng, tôi không h đ c c o râu.

Câu chuyện của một đồng nghiệp với chiến sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa

Tác Giả: Nguyễn Hữu Thián pháng dách và đát táa.
Thứ Năm, 14 Tháng 1 Năm 2010 06:39

Tôi không hề đác chăm sóc váy tá hay đác cáp phát bát cá thá thuác men nào cá. Nháng ngái nào cũng thá thái. Ngái tù binh Việt Nam bánh tá chung cũ, nám cánh tôi bá mát vát tháng rát náng ángác, không hiáu đá đác báng tá đái nào, nháng trong suát thái gian bánh tá chung cũ, tôi không hề tháy anh đác thay báng. Cái lá sâu hoám trên ngác anh không bao giờ lành. Anh còn trá và táng đái kháe, nháng tôi biát chác chán anh sá không qua khái.

Chúng tôi sáng nhá thú vát, trong đái uá kián môi tráng nhá bán, đái khá, không mát chút thuác men, cho nên háu nhá ngày nào cũng có ngái chát. Xác há đác chôn trên sán đái phía bên ngoài trái.

* * *

Ngày 2 tháng 7 năm 1972, tôi đác đáa ra khái cũ và sáp hàng cùng vái mát toán tù binh. Có khoáng 25 ngái Việt và mát ngái Mỹ khác. Chá mát lát sau, tôi đác biát trong toán tù binh này có mát phi công bánh há cùng ngày vái tôi, khi anh bay chiác khu trác A-1 Skyraider yám trá cho trái Polei Klang. Tên anh là Trung-úy Xanh. Tôi sá không bao giờ quên tên anh. Không bao giờ!

Viên chá huy trái tái nói chuyện vái chúng tôi, theo đá, chúng tôi sá di chuyển tái mát trái mái, khá hán. Nái đá, chúng tôi sá đác ăn uáng đáy đá hán, và đác chăm sóc váy tá ; chúng tôi sá đác nhán thá tá và báu phám cáa gia đánh gái. Ông ta cho biát cuác hành trình có thá sá kéo dài tái 11 ngày, vì thá chúng tôi phái cá g=E 1ng hát sác đá đi cho tái nái. Sau khi nghe ông ta nói, tôi táng táng ra mát trái nào đá cũng á trong ráng, nháng vá trí thuán tián, có nhiáu nhân viên và đác tiáp tá đáy đá hán, nám á đáu đá phía bác Cám-bát hoác ngay bên kia bên giái Lào. Riêng vá lái cánh giác cáa viên trái tráng nói ráng chúng tôi "phái cá gáng hát sác đá đi cho tái nái", tôi đá cháng máy quan tâm. Cho tái máy ngày sau đá.

Vái đôi chân trán, tôi bát đáu cuác hành trình. Các tù binh đáu bá trái, ngái này bá cát lái vái ngái kia báng mát sái dáy. Sau vài ngày, chúng tôi không còn bá trái náa, vì bác đi còn không đá sác nói gái tái cháy trán. Tôi rát đáu, vì thiáu dinh dáng, vì đá thá bánh không tên, và vì nháng vát tháng lâu ngày không đác chăm sóc nay đá làm đác, và ngày càng trán hái hán cùng vái cuác hành trình. Nháng phái nói chính nháng con vát mái là mái nguy hàng đáu; chúng không chá hút máu mà còn gây viêm nhiám do các đác tá chúng truyán sang.

Trung-úy Xanh cũng á trong tình tráng bi đát nhá tôi, mái bác đi là mát sá phán đáu cá vá thá xác lán nái tâm, đá đái phó vái sá kiát quác cáa cá thá, sá xuáng đác cáa tinh thán. Bái náu bán không tiáp tác bác, bán sá chát. á cuác sáng đái tháng, muán chát bán phái có mát hành

đ ng c ng quy t nào đó. B n ph i t sát. Nh ng m t khi b n là tù binh chi n tranh thì trong b t c tình hu ng nào, s th cũng trái n g c l i. B n ph i ph n đ u t ng ngày đ s ng sót. Còn mu n ch t thì đ quá. C vi c bình th n, đ u hàng m t cách êm ái, là b n s ch t. Nhi u ng i đã làm nh th . H ch t trong tr i tù đ u tiên, h ch t trên đ ng di chuy n. Ngay sau ngày đ u, m t s ng i đã không ch u bò đ y n a. M t s khác c g ng ti p t c cu c hành trình nh ng r i cũng l n l t b cu c. Trong lúc đoàn ng i ti p t c ti n b c, m i khi nghe m t hay vài ti ng súng n phía sau, h bi t h s không bao gi còn g p ng i tù binh đáng th ng y n a. Toán 27 tù binh chúng tôi đã m t ít nh t là n a tá trong hoàn c nh nói trên, và t i lúc cu c hành trình k t thúc, Wayne Finch, ng i tù binh M duy nh t ngoài tôi ra, cũng đã b m ng.

* * *

Cu c di chuy n không kéo dài 11 ngày, và đích t i cũng không ph i là m t tr i tù nào đó n m trong khu v c. Mà là m t cu c hành trình gian kh kéo dài 3 tháng, đ a chúng tôi v t g n 1000 cây s , ng c đ ng mòn H Chí Minh, và cu i cùng h ng v Hà N i, th đô c a mi n B c. Th t là m t c n ác m ng – m t c n ác m ng kinh hoàng nh t. M i m t b c, v i tôi là m t s đau đ n t n cùng thân th . Các v t th ng làm đ c ngày càng t h i. T th n đã k bên. Cái chân b th ng đã s ng phù lên g p đôi bình th ng, v i nh ng v t n t dài, t đó ch y ra m t th m c c k hôi tanh.

B nh tiêu ch y c a tôi càng thêm t i t , lA 1i còn b t i 3 lo i s t rét khác nhau cùng v i vô s ký sinh trùng trong ru t. M i cu i ngày, khi tôi k t thúc cu c hành trình trên đ i 10 cây s , th n ch t c l ng v ng bên c nh. M i bu i sáng, ngay sau khi th c gi c, tôi ph i ph n đ u đ c đ ng đ y, máu đ n xu ng cái chân b th ng cùng v i s c n ng c a thân hình đ xu ng, t o ra m t c m giác đau đ n vô cùng t n. Và Trung-úy Xanh, m c dù b n thân cũng trong tình tr ng h t s c t h i, luôn luôn hi n di n đ khích l tôi, giúp đ tôi v i t t s c l c còn l i n i anh. T i b a chi u, chúng tôi đ c phát m t n m c m nh . Xanh nói v i tôi đây không ph i là cách ăn u ng bình th ng c a ng i Vi t. Ng i Vi t r t coi tr ng b a ăn, và có nhi u món ăn ngon IFm. Đ ng đánh giá v n minh m th c c a Vi t Nam qua nh ng gì chúng tôi đang đ c c p phát. Tôi c g ng duy trì đ u óc khôi hài. Đây là m t vi c r t khó khăn nh ng t i c n thi t. Tinh th n là y u t quan tr ng nh t trong vi c s ng còn, và k c khi tình hình tr nên tuy t v ng nh t, óc khôi hài s giúp b n gi v ng đ c tinh th n – t đó n y sinh hy v ng. Và trong vi c này, Trung-úy Xanh cũng l i giúp đ tôi. Anh luôn luôn quan tâm t i tôi, và làm b t c nh ng gì anh có th làm đ giúp tôi gi đ c l c quan, hy v ng. Vì th , cho dù tình hình càng ngày t i t , tôi ch a bao gi m t hy v ng. K c trong cái ngày mà đáng l ra tôi đã ch t, n u nh không có Xanh.

M i ngày, tôi đã ph i s d ng toàn b ý chí đ th c đ y, đ ng lên và b c đi. R i tôi ph i ph n đ u h t mình trong su t ngày hôm đó đ ti p t c ti n b c trên con đ ng mòn dài vô t n. Tôi đã không còn đ ng v ng, nh ng b ng cách nào đó, tôi v n hoàn t t m c tiêu c a m i ngày, đ sáng hôm sau m m t ch ng ki n thêm m t bình minh n a mà Th ng Đ đã ban cho.

Nh ng r i t i m t ngày t h i nh t trong đ i. Tôi đã ph n đ u h t mình. Tôi l o đ o mu n ngã xu ng. Tôi c g ng v n đ ng h t s c l c. Tôi lo ng qu ng b c đi. R i tôi l i l o đ o, tôi c g ng ph n đ u, tôi v n đ ng toàn b sinh l c còn sót l i, và tôi c u nguy n xin có thêm s c m nh. R i tôi ngã g c, tôi bò đ y ti p t c đi, nh ng r i l i20ngã g c. Tôi l i ti p t c ph n đ u, ph n đ u v i t t c nh ng gì còn l i trong c th , trong trái tim, trong linh h n. Nh ng r i tôi l i ngã g c, và l n này tôi không th đ ng đ y đ c n a. Ý chí c a tôi v n còn, nh ng c th đã hoàn toàn ki t l c. Cu c đ i c a tôi đ n đây là t n. Quân thù đ n kia r i; tên v binh nhìn xu ng, ra l nh cho tôi bò đ y, nh ng tôi không th . H n quát tháo l n h n, tôi v n b t đ ng. Coi nh xong đ i!

Nh ng Xanh đã ti n t i, v m t lo âu, cúi xu ng nhìn tôi. M c cho tên v binh quát tháo, xua đ u i, Xanh v n không chùn b c. Khi h n quát tháo đ đ i h n, nét m t Xanh b ng tr nên danh thép l th ng, và b t ch p nh ng l i đe đ a c a tên v binh, Xanh cúi xu ng v c tôi đ y, r i kê cái l ng m y u cho tôi g c lên, đ hai cánh tay c a tôi ôm vòng l y c anh, hai c tay ghì ch t, và v i t th y, anh đã kéo tôi l t theo cho t i cu i ngày. Đôi lúc, có m t tù nhân khác t m thay th Xanh, nh ng ph i nói gánh n ng trong ngày hôm y đ n h t lên vai anh. Xanh là ng i đã b t ch p nguy hi m t i tính m ng đ lo l ng và chăm sóc tôi cho t i khi k t thúc cu c hành trình ngày hôm đó.

* * *

Sáng hôm sau, tôi tr i qua m i đau đ n th ng l trong vi c th c đ y, đ ng đ y và c g ng lê l t cái chân b th ng trong nh ng b c đ u tiên, đ t o quy t tâm cho m t ngày s p t i. Tôi c m th y đau đ n nh ch a t ng th y nh ng v n c g ng v n đ ng ý chí đ b c đi. Ngay phía bên ngoài cái tr i v a đ ng chân là cây "c u" b ng m t thân cây l n b c ngang m t dòng n c ch y xi t xen l n nh ng t ng đá l n. Tôi b t đ u bằng qua, c g ng gi thăng b ng nh không còn s c l c mà cũng ch ng còn m t chút ý th c gì v thăng b ng n a. Cái chân b th ng vô đ ng kia đã h i tôi, kéo tôi nghiêng v m t phía khi n tôi lo ng qu ng và cu i cùng r t xu ng sông.. Xanh và Wayne đang đi phía tr c, v i vàng quay tr l i phía bên này, l i xu ng vào kéo tôi lên b . H n n n đám c ng s n cho phép c toán tù binh t m đ ng chân t i tr i này cho t i khi nào tôi đ s c ti p t c cu c hành trình, nh ng b t ch i. Xanh và Wayne nh t đ nh không ch u r i tôi. Cho t i khi đám v binh ti n t i, dí súng v o ng i và l i c h đi. Nhìn bóng hai ng i khu t đ n cùng v i toán tù binh, tôi bi t mình s không bao gi g p l i Xanh trên c i đ i này n a!

Câu chuyện n c m đ ng v chi n sĩ Quân L c Vi t Nam C ng Hòa

Tác Giả: Nguy n H u Thi n ph ng đ ch và đ t t a.
Thứ Năm, 14 Tháng 1 Năm 2010 06:39

B i vì, nh các b n tù đ ng c nh ng đ u bi t, trong tr ng h p này, tôi b b l i tr i đ ch t – nh nhi u ng i khác đã ch t. Th nh ng không hi u vì nguyên nhân hay l nh l c nào đó, đám c ng s n l i quy t đ nh chích penecillin cho tôi trong m y ngày li n. Tôi b t đ u bình ph c, và sau m t kho ng th i gian ng n, đã có th đ ng đ y. Và ngay sau khi tôi đ s c b c đi, đám c ng s n đã ra l nh cho tôi ti p t c cu c hành trình. L n này, tôi đi chung v i m t đoàn b đ i di chuy n v h ng B c, m t tay v binh đ c ch đ nh đi theo tôi làm cB 4ng vi c áp gi i.

Cu c hành trình cũng gian kh nh nh ng đ n đ ng đã qua, nh ng v i tôi, nh ng gì kinh hoàng nh t đã đ c b l i sau l ng. Th m chí tôi còn có c h i ch y tr n: m t ngày n , khi đi t i m t khúc qu o và khu t t m nhìn c a tên v binh đi phía sau, tôi đã b ch y vào r ng. Nh ng r i h n đã mau chóng l n ra đ u v t và đ u i k p; m c dù t ra vô cùng gi n d , h n đã không b n tôi ch t, mà ch h ung hăng chĩa súng ra l nh cho tôi quay tr l i. Sau đó, khi b t đ u ti n vào lãnh th B c Vi t, tôi đ c cho nh p b n v i m t đoàn tù binh VNCH, và cu i cùng, t i Hà N i. N i đó, sau khi đã tr i qua m i th t c và nhi u nhà tù khác nhau, tôi đ c đ a t i "khách s n Hilton - Hà N i" l ng danh (t c nhà tù H a Lò), và ó cho t i khi đ c trao tr vào giai đ n cu i c a cu c chi n.

* * *

Ngay sau khi tr l i Hoa K , tôi đã đi tìm h i tin t c v Trung-úy Xanh nh ng không có k t qu . Tôi đã tìm g p các quân nhân Vi t Nam đang th hu n t i M , cũng không ai bi t gì. Sau khi mi n Nam r i vào tay c ng s n năm 1975, tôi càng ra s c tìm ki m, đ r i l i b th t v ng.

M y năm sau, tôi đ c đ p tái ng v i m t quân nhân VNCH đi chung v i tôi trong toán tù binh nh nh t, cùng v i m t ng i khác trong toán th hai, tên là Ph m Văn Tăng và Nghiêm K . Tôi nh h giúp đ trong vi c tìm ki m tin t c v Trung-úy Xanh. Lúc đ u, không có k t qu gì c . V sau thì có tin đ n nói r ng sau khi Sài Gòn th t th , Xanh đã b c ng s n b t l i và có l đã ch t sau nhi u năm gian kh trong tù. Nh ng tôi v n nuôi hy v ng s có ngày đ c bi t đích xác nh ng gì đã x y ra cho Xanh, và có th c nh ng tin t c liên quan t i gia đình anh.

Trong nh ng năm g n đây, tôi ra s c tìm ki m trên internet, nh ng luôn luôn th t b i. Th r i cách đây m y tu n l , tôi tình c khám phá ra trang m ng c a các hoa tiêu bay khu tr c A-1 Skyraider c a Không Quân VNCH, trong đó có m t s ng i cùng phi đoàn v i Xanh ngày tr c. Tôi g i cho "trang ch " m y l i nh n tin, và ch vài ngày sau, tôi đã liên l c đ c v i Xanh b ng email, và sau đó qua đ i n tho i – l n đ u tiên sau 35 năm, chúng tôi m i đ c nói chuy n v i nhau. Tôi s g p l i Xanh trong m t ngày g n nh t, có th là mùa thu này. Tôi s đ c nhìn th y anh l n đ u tiên k t cái ngày tôi n m l i bên đ ng mòn H Chí Minh, m t nhìn theo con ng i đã c u m ng mình – đang b v binh dí súng c ng ép b c qua cây c u, trong lòng đau đ n vì ph i b i l i đ ch ch t.

Câu chuyện nếm cơm đắng và chiên sủi Quân Lộc Việt Nam Cộng Hòa

Tác Giả: Nguyễn Hữu Thián pháng dách và đát táa.
Thứ Năm, 14 Tháng 1 Năm 2010 06:39

Xanh đâu có ngờ chính nháng cágáng giúp đátán tình cáa anh trong nháng ngày đen tái nhát đái tôi, đã trở thành đáng lác đátôi phán đáu cho sinh máng cáa chính bán thân mình – tôi không thá đáuáng phí công lao cáa Xanh. Tất cá nháng gì Xanh làm đã giúp tôi sống sót, và chính nháng hành đáng quên bán thân cáa anh đã giúp tôi có thêm nghá lác và quyát tâm đávát qua bát cá khó khăn, trángái nào trong thái gian chờ đái ngày đá cá trátá do.

Xanh luôn luôn là mát con ngá i đáng ngáng phác. Và giờ đây anh còn là mát công dân Má đáng quý. Tôi cảm án trái đã cho tôi gặp đá cá mát ngá i bán nhá Xanh - vào lúc mà tôi cán tái sống giúp đátáa anh hán lúc nào hát; và giờ đây, xin cảm án trái mát lán náa, vì đã cho tôi tìm lái đá cá ngá i bán quý mán áy.